

ELS GROUILLERS

Construint el castell

Aleix Cardona

Prop de deu anys de recorregut és un dels principals avals d'aquesta jove formació folk de les comarques gironines. Una trajectòria que els ha fet passar per una part important dels cicles, festivals i trobades de música tradicional de casa nostra i que ha acabat donant un nou fruit, el primer CD del grup, Tres quartans amb folre, on es reflecteix la seva línia, que ells defineixen com a «eclectica» i que alguns mitjans identifiquen com a «heterodoxa».

ELS GROUILLERS, amb un nom entre l'invent i la derivació lliure, empeltada de cuina francesa, segueixen el seu procés evolutiu, que els va fer acompanyar gegants i ara els du a giravoltar la sínia dels festivals d'arreu. Cerquen, ara, la relació, la contradicció o la puresa de la via folk catalana entre les propostes del comerç immaculat que s'inventa —i diu que reinventa— el nou folk i les propostes habituals que tan engresquen els folkis impenitents que volen omplir places amb noves i dissenyades barretines, sense adonar-se que aquest «barret», a més de guarniment, també era útil a qui el duïa.

ELS GROUILLERS seguiran amb afany aquest camí, el de continuar buscant, perquè, com totes, la nostra cultura dóna per molt, i, aproximant-nos al poeta i sense sortir de casa, encara hi ha molt per fer i quasi tot és possible.

Qui són ELS GROUILLERS?

Som un grup eclèctic de procedències diverses, tan musicals com d'altres tipus; els nostres gustos i afinitats es barregen per donar el toc grouiller als temes. Bona part de nosaltres venim del món graller, però també n'hi ha de la clàssica, el metal o la coral. En definitiva, un bon matxembrat musical:

Miquel Beltran Lolo: bateria i percussions, de Celrà.

Montse Casanova Martí: acordió diatònic i veu, de Cassà de la Selva.

Joan Carles Díaz Roman: flabiol i tamborí, tarota, gralla i veu, de Figueres.

Sergi Marcet Bové: baix elèctric, sac de gemecs i veu, d'Estanyol.

Maria Riera Font: flabiol i tamborí, gralla i veu, de Sarrià de Ter.

Ramon Riera Font: sac de gemecs, gralla i veu, de Sarrià de Ter.

Agustí Riu Surina: percussions, de Sarrià de Ter.

Per què el nom ELS GROUILLERS?

Perquè som uns catxondos impenitents amb poc seny i moltes ganes de posar el dit a l'ull, i, en venir del món graller, va ser una derivació lògica. Com a grup de gralles vam fer un joc de paraules entre aquest instrument i un comportament que crèiem que ens reflectia (entès 'groller' en el sentit alegre de la paraula), i, per acabar-ho d'adobar, se'ns va acudir afrancesar el terme un xic.

Per què música tradicional i no una altra cosa?

Havíem pensat d'obrir una xarcuteria, però com que ens ho passàvem força millor fent música amb els instruments propis del país que tallant paltruc i cansalada, ens ho vam repensar.

Al principi érem un grup d'animació que es dedicava a fer cercavila i a acompanyar gegants amb gralles i tabal, això ja ens va acostar a un repertori força tradicional. Fou en aquest context que, influïts per cicles de música tradicional com el del Pla de l'Estany i per grups com Clau de Lluna, vam decidir fer un pas endavant i experimentar con ens quedava a nosaltres.

Què creieu que aporteïu al món de la música tradicional?

Una bona dosi de desengreixant, vitamines i antioxidants. En aquest món de la música tradicional hi manca una mica de varietat a la

dieta; fins ara hem anat passant només amb escudella, i darrerament la gent demana verdura, fruita, pasta..., o sigui, que ens hem de posar les piles i fer altres tipus de cuinats mantenint els productes del país.

El diari *El Punt* us qualifica de «grup de folk heterodox». Això, què creieu que pot voler dir?

Dos vegades heteros? Ara seriosament, els adjectius per qualificar els tipus de músiques sovint són difícils de trobar, en aquest cas, fem folk català poc convencional.

Què és *Tres quartans amb folre*?

Això sí que té una resposta clara, concisa i que agrupa la resta d'interrogants. La recepta magistral d'ELS GROUILLERS és muntar un castell musical amb la ferma i megatradicional torre dels tres quartans (flabiol, sac i tarota) i el folre d'una instrumentació potent i moderna (bateria, percussions, baix elèctric i acordió diatònic); a partir d'aquí mirem de fer la músi-

ca que ens agrada amb els referents tradicionals.

Què representa per a vosaltres l'edició d'un CD propi?

La presentació en públic de moltes hores de feina, moltes il·lusions i tots els nostres estalvis. Malauradament, en aquest país ningú no aposta per la música tradicional i si a més ets de *comarques*, la cosa es complica.

Per què l'autoedició?

Actualment es l'única opció si ets un grup novell que fa música en català i vol que la seva feina arribi a algun lloc.

Heu signat –algun o tots– el «Manifest per la música de la terra», per a què creieu que pot servir?

Sí, alguns de nosaltres ho hem fet amb la convicció que la nostra música podrà sortir dels clixés de faixa i barretina i normalitzar-se. Tot i això, hem de posar molt de la nostra part i exigir al nostre

govern un recolzament incondicional. En aquests moments, el flamenc –com a exemple paradigmàtic– no necessita ajuts ja que s'ha desenvolupat i projectat increïblement, però la majoria de persones a Catalunya no saben què es una tarota o un sac de gemecs. Fa molta pena que la gent del país no sàpiga res de la música pròpia i que el ball pla o la jota sonin a xino o a aragonès. Altra cosa que hem d'evitar és el centralisme: sembla que és molt fàcil anar a Barcelona però molt difícil sortir-ne.

Per on va o ha d'anar tot aquest sector?

Va a bon port, però amb poc vent. Ara mateix és per a un públic molt minoritari, hem de saber enganxar la gent i fer-la sentir identificada amb el que sent, especialment la gent jove. En aquest aspecte, ja comencem a tenir al panorama alguns grups realment bons i entre els quals ens volem comptar algun dia.

63

TOCADORS I SONADORS

La Romàntica del Saladar

brises del saladar

LA ROMANTICA DEL SALADAR

Presenta el seu primer C.D. en concert

Brises del Saladar

CONTACTES
Ximo: 966 470 891 • Pep: 966 461 995
R.A.S. c/ Sant Vicent, 6 - 03730 XÀBIA
romantica@servicam.com
www.fev.org/esco/ras/index.html